

השיעור השבועי

של הגאון רבי משה יוחאי רז שליט"א | רב ק"ק תפילה למשה' וראש כולל 'פלא יועץ' לוד

פרשת המן • ט"ו בשבט

מידי יום ראשון בשעה 19:00 | בית הכנסת 'תפילה למשה' רחוב המצביאים 5, לוד

נושאי השיעור:

- א. סגולת פרשת המן. ב. טעם הקריאה. ג. אמירה בכוונה. ד. עונה סגולה לפרנסה. ה. שנים מקרא ואחד תרגום. ו. סגולת יום שלישי של פרשת בשלה. ז. איך עם ישראל קיימו צדקה במדבר. ח. ט"ו בשבט ראש השנה לאילנות. ט. מנהג אכילת פירות. יא. מקור המנהג והתפשטותו בעולם. יב. אכילת אתרוג בט"ו בשבט. יג. תפילה על האתרוג. יד. מאמרים מתלמוד ירושלמי שאינם לפנינו. טו. ספר תשב"ץ קטן.

אמירה בכוונה

ג. וכך כתוב בספר הקדוש אור המאיר (פרשת בהעלותך) שאין די בקריאה עצמה, אלא צריך לשים לב למה שקורא, כדי לחזק בעצמו את בטחונו, שלא יאמר שאין לחם יורד מן השמים, ולכן הוא כל היום רודף אחרי פרנסתו, ולזה תיקנו לנו לומר פרשת המן בכל יום, בכדי לחזק הבטחון, ולשים על לב שכבר היה לעולמים שירד להם לחם משמים, וגם עכשיו יכול הוא לזכות לפרנסה בקלות כי אין מעצור לה' להושיע.

עונה סגולה לפרנסה

ד. ויש טעם אחר שכתב רבנו חיים פאלאג'י בספר רוח חיים (סימן א אות כח) כי בגמרא מסכת שבת (דף לג.) אמרו שעניות באה בגלל גסות הרוח, ומזה נלמד שמי שמתנהג בעונה ניצול מהעניות. וכאשר קוראים את פרשת המן שכתוב בה שמשה רבנו אמר על עצמו: 'ונחנו מה', ורואים שמשה ואהרן נהגו במידת הענוה, אז משם ילמד האדם להיות נוהג במידת הענוה ובכך יצלל מן העניות ויהיו מזונותיו מצויים.

שנים מקרא ואחד תרגום

ה. יש סידורים שהדפיסו את פרשת המן וכתבו שם רק את המקרא, אבל בספר דרך ישרה כתב: סגולת פרשת המן לאומרה "שנים מקרא ואחד תרגום". וכ"כ בספר שבט מוסר (פרק מ) בשם המקובלים, וכ"כ רבנו חיים פאלאג'י בספר עתרת החיים (סימן א).

סגולת יום שלישי של פרשת בשלה

ו. כל מה שאמרנו מדברי רבותינו בירושלמי והטור, זה מדובר על קריאת פרשת המן בכל יום ויום, אבל בא האדמו"ר הקדוש רבי מנחם מנדל מרימינוב והוסיף שביום שלישי הזה, שזה פרשת בשלה שקוראים בתורה על פרשת המן, יש סגולה לקרוא את פרשת המן שנים מקרא ואחת תרגום, וזה סגולה מיוחדת לפרנסה. (כך אמר משמו הרה"ק רבי אברהם שלום מסטראפקוב). בספרו 'מנחם ציון' מובא שבמשך עשרים ושתיים שנה דרש מדי שבת בשבת על פרשת המן? ואומרים שבכך היה משפיע שפע לעולם.

סגולת פרשת המן

א. יש סגולה גדולה שכתובה בראשונים בשם התלמוד ירושלמי: כל האומר פרשת המן בכל יום, מובטח הוא שלא יתמעטו מזונותיו, ואני ערב. ע"כ. כך כתוב בספר תשב"ץ קטן² (סימן רנו) לרבי שמשון בר צדוק תלמידו של מהר"ם מרוטנבורג. והובא באחרונים. ורבנו בחיי (שמות טז, טז) כתב: וקבלה ביד חכמים כי כל האומר פרשת המן בכל יום מובטח לו שלא יבא לעולם לידי חסרון מזונות. ע"כ.

טעם לקריאת פרשת המן

ב. והענין הזה של קריאת פרשת המן מובא בטור (סימן א) שכתב: טוב לומר פרשת המן. ע"כ. וכתב על זה הבית יוסף שהטעם לזה הוא כדי שיאמין שכל מזונותיו באין לו בהשגחה. ע"כ. הרעיון שטמון פה זה הידיעה שעם ישראל היו במדבר בלי תלוש וכלי משכורת... אבל הם האמינו שה' מפרנס, ולכן כל יום הארוחה חתה להם ליד הבית. כשאדם מתבונן בזה, זה מכניס לו אמונה וידיעה שהשם יתברך זן ומפרנס ונותן, וככה האדם יודע שאם הוא עושה את רצון השם, מקפיד על תפילה, על לימוד, על עבודת השם, אז הקב"ה יתן לו פרנסה בשפע, ויקבל שפע גדול ברוחניות וגשמיות.

1. בתלמוד ירושלמי שלפנינו זה לא נמצא, כי אצלנו חסר הרבה מהתלמוד ירושלמי, ולפנינו אין ירושלמי על סדרי קדשים וטהרות. ולכן יש הרבה מימרות שמוזכרים בראשונים בשם הירושלמי ואינם מופיעים אצלנו. למשל, בשיטה מקובצת (בכורות ו: אות ב) כתוב בשם הירושלמי שהמלאכים אכלו בשר בחלב אצל אברהם, ובירושלמי לפנינו לא מופיע. וכן לגבי שינה בראש השנה שכתוב בפוסקים בשם הירושלמי "מאן דמיקן בראש השנה דמיקן מזליה", דהיינו מי שישן בר"ה מזלו ישן, והובא ברמ"א (סימן תקפג ס"ב), ובירושלמי לפנינו אינו נמצא. ויש עוד כיוצא בזה.

2. ספר תשב"ץ קטן יש בו קרוב לשש מאות הנהגות ופסקי הלכה של מהר"ם מרוטנבורג. חיבר אותו רבי שמשון ב"ר צדוק, תלמידו של מהר"ם מרוטנבורג, והטעם שהוא נקרא תשב"ץ "קטן" כדי להבדיל משו"ת תשב"ץ שחיבר רבי שמעון ב"ר צמח דוראן, שהיה מגדולי הגאונים בבלג'יר לפני קרוב לשש מאות שנה, והוא שו"ת גדול של כמה חלקים.

ומרן הבית יוסף, והיה רב קהלת המערבים בצפת), ושם (דפוס ויניציה של"ט, דף כב סוף ע"ב) כתב: "ונוהגים האשכנזים יצ"ו להרבות בו במיני פירות אילנות לכבוד שמו של יום". והובא באחרונים. אבל אחרי כמה שנים התפשט המנהג הזה גם בארצות ספרד, ורבי אליהו הכהן מאזמיר בעל "שבט מוסר", שהיה כמאה שנים אחריו, כותב בצוואתו: "בני, הוה זהיר לברך על הפירות בט"ו בשבט שמנהג ותיקין הוא". ואחרי כמה דורות כותב רבנו חיים פאלאג'י בספר "מועד לכל חי" (סימן ל אות ז): "ונוהגו רוב תפוצות ישראל לסדר בשלחן מכל פירות האילן ופירות הארץ". גם הגאון יעב"ץ שיבח את המנהג וכתב בסידורו (דף שע"א): "ונוהגו להרבות בפירות, ולומר עליהם שירות ותשבחות, והוא תיקון גדול בעולמות עליונים".

יב. עיקר סדר התיקון הוא על פירות האילן, כי הרי ט"ו בשבט הוא ראש השנה "לאילן", ולא ראש השנה לתפוחי אדמה... אנחנו שזוכים לגור בארץ ישראל יש לנו פירות מיוחדים של ארץ ישראל, אבל היום מביאים הרבה פירות מיובשים שנשתבחה בהם טורקיה... (וכבר התברר במלחמה הנוכחית כמה שנאת ישראל יש להם, ואינם חפצים אלא את כספנו...) והרבה מהפירות היבשים הללו אינם מפירות האילן. (ולפעמים יש בזה עוד בעיות שונות... וצריך לשים לב מה אוכלים ולבדוק מה הכשרות וגם להזהר מתולעים). ואמנם רבנו חיים פאלאג'י (שם) כתב שמסדרים גם מפירות הארץ, שזה ירקות.

אכילת אתרוג בט"ו בשבט

יג. טוב לאכול אתרוג בט"ו בשבט, כי בסוכות נוטלים אותו ולא אוכלים, ואחרי סוכות יש עושים ממנו מרקחת (ריבה), ובט"ו בשבט אוכלים אותו, כך כתב רבנו יצחק פאלאג'י בספר יפה ללב (סימן תרסד אות טו). וכתוב שם שזה סגולה לאשה הרה ללידה קלה בעזה". אבל לא מברכים "שהחיינו" על אכילת האתרוג, כי יש פוסקים שכתבו שמכיון שכבר בירך "שהחיינו" על נטילת האתרוג בחג הסוכות אז האתרוג נפטר מברכת התחדשותו. ויש עוד סיבות שלא לברך, ולכן 'ספק ברכות להקל'. (עיין בספר "ולקחתם לכם" ח"א עמוד ריח). ולכן ראוי לכוין בחג הסוכות לפטור גם את אכילת האתרוגים בט"ו בשבט.

תפילה על האתרוג

יד. בט"ו בשבט טוב להתפלל לזכות לאתרוג מהודר בחג הסוכות הבא. ויש לזה רמז מהמשנה במסכת ראש השנה (דף ב.) שט"ו בשבט הוא "ראש השנה לאילן", וכתב על זה הגאון הקדוש רבי צבי אלימלך מדינוב בספר "בני יששכר" (שבט מאמר ב) שממה שלא אמרו ראש השנה "לאילנות" בלשון רבים (כמו שכתוב שם 'למלכים ולרגלים' בלשון רבים), "יש לרמז מה שקבלנו מרבנותינו להתפלל בט"ו בשבט על אתרוג כשר יפה ומהודר, שיזמין השם יתברך בעת המצטרך למצוה. כי הנה זה היום אשר עולה השרף באילנות. והוא כפי הזכות של כל אחד מישראל. הנה מה טוב ומה נעים שיתפלל האדם ביום ההוא ראשית יסוד הצמיחה שיזדמן לו השם יתברך לעת המצטרך את הפרי עץ הדר, והנה תפילתו תעשה פירות. וזה שרמז התנא באומר לשון יחיד "לאילן" להורות על האילן "המיוחד" המבואר בתורה למצוה". ורבנו יוסף חיים בספרו "לשון חכמים" (סימן לח) סידר פסוקים ובקשה על זה. (ונדפסה להלן עמוד 4).

ז. ולכן כל אחד ישתדל בדבר הזה לקרוא את פרשת המן שנים מקרא ואחת תרגום, זה בס"ה 33 פסוקים, מפרק טז פסוק ד' עד פסוק ל"ו. ויש תפלה קצרה שאומרים לפני הקריאה ולאחריה. מי שיכול כל יום הנה מה טוב, ואם לא, אז לפחות בשבוע הזה. והשם יתברך יתן לכולם פרנסה טובה בריוח בנחת ובבריאות.

איך עם ישראל קיימו צדקה במדבר

ח. יש שאלה איך עם ישראל קיימו מצות צדקה במדבר, הלא היה יורד להם המן כפי צרכם, ושמתם לא בלתה מעליהם, ואם כן לא הוצרכו לשום חסד? התשובה היא, כתוב בספרים הקדושים שכיון שהמן היה נהפך לכל מיני טעמים שהיו חושבים עליהם בזמן האכילה. ואז ממילא העשירים שהיו רגילים במאכלים משובחים היו חושבים על דברים טעמים, תרנגולים מפותמים ותפוקי מעדנים, והיו מתענגים בתענוגים. אבל העניים שלא הכירו את המאכלים המשובחים היו חושבים על לחם צר, בצלים וחרוכים. וכדי לקיים מצות צדקה היו אחד מלמד את חבירו מה לחשוב כדי שיתענג על מאכליו. (שמעתי מהרה"ח ר' יהודה פרק שליט"א. ואחר כך ראיתי שכ"כ בספר קדושת ציון (פרשת האזינו) בשם אביו הרה"ק רבי שלמה מבאבוב, וסיים שם שהעשירים היו מזמינים את העניים לבוא לאכול על שולחנם, ושם היו טועמים במן את כל הטעמים שהיו טועמים בו העשירים, ובוה היו מקיימים את מצות הצדקה).

ט"ו בשבט ראש השנה לאילנות

ט. השבוע יחול יום ט"ו בשבט, שהוא ראש השנה לאילנות, וכמו שכתוב במשנה (ראש השנה ב.) לפי דעת בית הלל. ולדעת בית שמאי ר"ה לאילן הוא באחד בשבט. והלכה כבית הלל. ואמנם צריך לדעת שאין הכונה שזה יום הדין לאילן, כי בעצרת (חג השבועות) נידונים על פירות האילן ולא בט"ו בשבט. ומה שט"ו בשבט נקרא ראש השנה לאילן זה לענין "מעשרות", כי לא מעשרים מפירות של שנה שעברה על פירות של השנה החדשה, ולענין זה ראש השנה לפירות הוא ט"ו בשבט, שאז מתחילים שנה חדשה, ומה שחנט עד כאן שייך לשנה החולפת.

מנהג אכילת פירות

י. יש מנהג קדמון בישראל לאכול פירות בליל ט"ו בשבט ולברך עליהם, ובשעת הלימוד מזכירים פסוקים ומאמרי חז"ל השייכים לאותו הפרי. יש ספר שנקרא "פרי עץ הדר" של רבי יעקב רקח (מגדולי אגוני טריפולי לפני כמאה וחמשים שנה), שיש שם לימוד ארוך לכל פרי ומאכל, אבל היום אין לאנשים סבלנות לקרוא כל כך הרבה, אז לכל הפחות טוב לומר איזה פסוק או שנים מענין אותו הפרי. ובספר "מלא ידינו מברכותיך" של מר אבי הגאון רבי אלעזר רז שליט"א יש סדר קצר וקל לכל פרי, וכך האדם זוכה לקדש את האכילה בדברי תורה, ודבר בעתו מה טוב.³

מקור המנהג והתפשטותו בעולם

יא. המקור הראשון למנהג זה הוא בספר "תיקון יששכר" לרבי יששכר בן סוסאן מערבי (שהיה מגדולי חכמי ירושלים וצפת בזמן האר"י
3. הערת המערכת: לתועלת הקוראים הדפסנו להלן (עמוד 3) את סדר הלימוד מתוך ספר "מלא ידינו מברכותיך" למרן ראש הישיבה שליט"א.

סדר הלימוד לליל ט"ז בשבט

קודם שיאכל מכל מאכל, טוב שיאמר דברי תורה השייכים אליו:

לידידינו הנכבדים!
זומכי ומחזיקי הכולל
יצו ה' אתכם את הברכה,
וימלא כל משאלות לבכם
לטובה.

מאחל מקרב לב,
הרב משה יוחאי רז
ראש הכולל ורב ביהכ"ס תפילה למשה

סגן גפן

ישבו ישרי בצלל יחיו דגן
ויפרחו בגפן זכרו גפן לבגון:
(הושע י, ח)

כי זרע השלום הגפן תתן
פרות והארץ תתן את יבולתה
והשמים יתנו טלם והנהלתו
את שארית העם הנה את כל

אלה: (זכריה ח, יב) אלהים צבאות השיבנו והארץ פנינו ונשענה: גפן
ממצרים תפיע תגרש גוים ותטענה: (תהלים פ, ח-ט)

'ובגפן שלשה שרונים', אמר יוסף, הא ודאי בשורה דהדרה בשליומו
איתו, מאי טעמא, גפן דתאי גפן על גנסת ישראל אתחזי ליה,
ואתבשר יוסף בהאי. 'ובגפן שלשה שרונים', אלון אינו תלמא דרגין
עלאין, דנפגו מהאי גפן, פהני לויאי וישראל. 'והוא כפורחת עלתה
נצה', דהא בגנייהון סלקא גנסת ישראל, ואתפרכת מעם מלכא
עלאה. 'תבשילו אשכולותיה ענבים', אלון אינו צדיקא דעלמא,
דאינו פגענבים מבושלים פרקא חזי. (והר וישב קצב)

סגן האנה

נצר האנה יאכל פריה ושמר אדניו וכבוד: (משלי כו, יח)
ההאנה הנמה פניה והגפנים סגור נתנו ריח קומו לך רעיתי ופתי
ולבי לך: (שיר השירים ב, ט)

אמר רבי תיא בר אבא אמר רבי יוחנן, מאי דכתיב 'נוצר האנה
יאכל פריה'? למה נמשלו דברי תורה בהאנה? מה האנה זו כל זמן
שאדם ממשמש בה, מוצא בה האנים, אף דברי תורה - כל זמן
שאדם הונה בהן, מוצא בהן טעם. (עירובין נד)

סגן רמון

כחוט השני שפתתך ומדברך נאנה בפלח הרמון רקתך מבעד
לצמתך: (שיר השירים ד, א)

הרואה רמונים בחלום, זוטרי - פרי עסקה פרמוני. רכרבי - רבי
עסקה פרמוניא. פלגי, אם תלמוד חכם הוא יצפה לתורה, שנאמר
'אשקד מנין הרקת, מעסים רמוני'. ואם עם הארץ הוא, יצפה למצוה,
שנאמר 'בפלח הרמון רקתך'. מאי 'רקתך'? אפלו ריקנין שגד
מלאים מצות פרמון. (ברכות נו)

סגן אתרוג

ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת
וערבי תל ושמחתם לפני ה' אלהיכם שבועת ימים: (ויקרא כג, ט)

אתרוג שנה לאילן בשלשה דרכים, ולירק בדרך אחד. שנה לאילן,
בערלה וברקעי ובשביעית. ולירק בדרך אחד, שבשעת לקיטתו
עשורו, דברי רבן גמליאל. רבי אליעזר אומר, שנה לאילן בכל דבר:
(משנה ביכורים ב, א)

סגן תפוח

בתפוח בעצי תינור בן דודי בין תפנים בצלל חמדתי וישבתי ופריו
מתוק לחכי: סמבוני באשישות רפדוני בתפוחים כי חילת אהבה אני:
(שיר השירים ב, ג-ה) מי זאת עלה מן המדבר מתרפקת על דונדה תחת

התפוח עוררתך שמה חבלתך אפך שמה חבלתך ילדתך: (שם ח, ה)
אמר רב חמא בר חנינא, מאי דכתיב 'בתפוח בעצי תינור וגו'. למה
נמשלו ישראל לתפוח? לומר לך, מה תפוח זה - פרוי קודם לעלויו,
אף ישראל הקדימו נעשה לנשמע. (שבת פח)

סגן חטה (עוגה או מאפה)

כי ה' אלהיך מביאך אל ארץ מובח ארץ נחלי מים עינת ותחמת
יצאים בפקעה ובהר: ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית
שמן ודבש: (דברים ח, ז-ח) ויאבילוהו מחלב חטה ומצנור דבש
אשביעה: (תהלים פא, י)

אמר רבי תיא בר אבא, הרואה חטים בחלום, ראה שלום, שנאמר
'חטים גבולך שלום', חלב חטים ושבועך'. (ברכות נו)

ויברך: ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם, בורא מיני מזונות:

סגן שעורה

הרואה שעורים בחלום, סרו עונותיו, שנאמר 'סר עונך ותפאתך
תכפר'. אמר רבי זירא, אגא, לא סלקי מבבל לארץ ישראל, עד
החזאי שערי בחלמא. (ברכות נו) 'ותיה באבליכם מלחם הארץ', וכי
לחם הארץ שעורה איהו. לא הכי, ואנן שעורה סקרבינו, גפן
דשעורה קרמאח לשאר נחמא דעלמא. (והר בלק קפח)

סגן יין

לא יסור שבט מיהודה ומחקה מבין רגליו עד כי יבא שילו ולו יקחת
עמו: אכרי לגפן עירו ולשרקה בני אתנו כפס גפן לבשו וברם
ענבים סוהו: תכלילי עינים מיון ולבן שנים מחלב: (בראשית מט, י-יב)
הביאני אל בית תיון ודגלו עלי אהבה: (שיר השירים ב, ד)

למה נמשלו דברי תורה בשלשה משקן חללו במום, וביון, ובחלב?
דכתיב, 'הוי כל צמא לבו למים', וכתיב 'לבו שברו ואבלו, ולבו
שברו בלוא כסף ובלוא מחיר יין וחלב', לומר לך, מה שלשה משקן
חללו אין מתקמיון אלא בפחות שבפלים, אף דברי תורה אין
מתקמיון אלא כמי שדעתו שפלה. (תענית ג)

ויברך: ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

סגן זית

אתה כטל לישראל יפרח בשושנה וך שרשוי בלבנון: ולבו ינקותי
ויהי בוצת חזרו וריח לו בלבנון: (הושע י, ז-ח)

אמר רבי יהושע בן לוי, למה נמשלו ישראל לזית? לומר לך, מה
זית אין עליו נושרין - לא בימות החמה ולא בימות הגשמים, אף
ישראל אין להם פטלה עולמית, לא בעולם הזה, ולא בעולם הבא.

(מנחות נג) הרואה זית בחלום, שם טוב יוצא לו, שנאמר 'זית רענן
יפה פרי תאר קרא ה' שמך'. הרואה שמן זית בחלום, יצפה למאור
תורה, שנאמר 'ינקחו אליך שמן זית וך'. (ברכות נו)

ויברך: ברוך אתה ה', אלהינו מלך העולם, בורא פרי העין:

סגן תמר

צדיק בתמר יפרח בארץ בלבנון ישנה: (תהלים צב, י) זאת קמתך
דמתה לתמר ושרך לאשבלות: אמרת אעלה בתמר אחזה בכנסני

ויהיו נא שרך באשבלות הגפן וריח אפך בתפוחים: (שיר השירים ז, ט-י)
דרש רבי תיא בר לויאני, מאי דכתיב 'צדיק בתמר יפרח בארץ
בלבנון ישנה'? אם נאמר 'תמר', למה נאמר 'ארז', ואם נאמר 'ארז',
למה נאמר 'תמר'? אלו נאמר 'תמר' ולא נאמר 'ארז', הוית אומר, מה

תמר אין גזעו מחליף, אף צדיק חם ושלום אין גזעו מחליף, ואלו נאמר
ארז ולא נאמר תמר, הוית אומר, מה ארז אין עושה פרות, אף צדיק
חם ושלום אין עושה פרות, לכה נאמר תמר ונאמר ארז. (תענית כה)

מה תמר זה, אין לו אלא לב אחד, אף ישראל אין להם אלא לב אחד
לאבותם שבשמים. (סוכה מה)

אל גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל לראות הפרחה הנפן הנפן
 הרפנים: (שיר השירים ו, יא)
 מה אגוז זה אם נופל לתוך המנפת את נטלו ומזרקו ושופפו ומדיחו
 והוא חוזר בתחלתו, והוא יפה לאכילה, כך כל מה שישראל
 מתבלבלין בעונות כל ימות השנה, בא יום הכפורים ומכפר עליהם,
 קרא הוא דכתיב 'כי ביום הזה יכפר עליכם למחר אתכם'. (שיר
 השירים רבה)

אמר רבי יוחנן, נהירנא כד הוה כצע ינוקא חרוכא ונהו נגיד חוטא
 דרוכשא על תרין דרעוהי. (תנ"ך: וברני, כשהיה תינוק בוצע חרוב -
 נמשך חוט של דבש על שתי ורועותיו. (כ"ב צא)
 רבי שמעון אזל ליה וערק למדברא דלוד ואתגניו בחד מערמא הוא
 ורבי אלעזר בריה, אתרמיש ניסא נפק להון חרוב וחד מעיניא
 דמיא, אכלי מהווא חרוב ושתן מהווא מיא, ונהו אליהו ובור למזב
 אתי להון ככל ימא תרי וימני ואילוף לון, ולא ידע איניש בהו.
 (הקדמת תקוני הוורר א.)

תפילה על האתרוג

מספר "לשון חכמים" (סימן לח), למרן רבנו יוסף חיים זיע"א

ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מוריע ורע עין פרי עשה פרי למינו אשר ורעו בו על הארץ ויהי כן: ותוצא הארץ דשא עשב מוריע
 ורע למינהו ועין עשה פרי אשר ורעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב:
 אגא ה' הושיעה נא, היום הזה לאילן, הוא ראש השנה.
 אגא ה' תרויחה נא, היום הזה לאילן, הוא ראש השנה.
 אגא ה' בך נא, היום הזה לאילן, הוא ראש השנה.
 אל נא פצה שנה זו משמור ושות, וברך עין שמן ונות. אל נא במטר רוח הרבוני ושימון, וברך גפן ותאנה ורמון.
 אל נא רוטם עצרת עוללי טפוחים, וברך אגוז ותטר ותפוחים. אל נא צדקה מעמד כל יבסק, וברך חרוב וקרוקטמל ואפרסק.
 אל נא חליץ קהלה אשר אליך מערגו, וברך תתות ותאגוז ותאתרוג.

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שתברך כל-אילנות האתרוג להוציא פרותיהם בעתם ויוציאו אתרוגים טובים יפים
 ומתקנים ונקיים מכל-טום ולא יעלה בהם חזויות, ויהיו שלמים ולא יהיה בהם שום חסרון, ואפלו עקיצת קוץ, ויהיו מצויים לנו ולכל-ישראל
 אחינו בכל-מקום שחם, לקום בהם מצות נטילה עם הלולב בהג הסבות שיבא עלינו לחיים טובים ולשלום, באשר צויתנו בתורתך על ידי
 משה עבדך וזלחתם לכם ביום הראשון פרי עין הדר כפות תקורים ונענף עין עבות'. ויהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שתעזרנו
 ותסיענו לקום מצודה זו של נטילת לולב והדם וערבה ואתרוג בתקונה בזמנה בהג הסבות שיבא עלינו לחיים טובים ולשלום בשמחה ובטוב
 לב, ותזמין לנו אתרוג יפה ומתקן ושלם וכשר בהלכות.

ויהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שתברך כל-מיני האילנות ויוציאו פרותיהם ברפוי שמנים ומזכים, ותברך כל-הנפנים
 שיוציאו ענבים הרבה שמנים ומזכים פרי שיהיה תינו היוצא מהם מצוי לרב לכל-עמך ישראל לקום בו מצות קדוש ומצות הברכה בשבתות
 ובמים טובים, ותתקם בנו ובכל-ישראל אחינו מקרא שכתוב 'לך אבל בשמחה לחמך ושתה כלב מזב ייגך פי כבד רצה האלהים את
 מעשיך'. פאתי לגני אחתי בלה אריתי מורי עם בשמי אבלתי וערי עם דבשי שתיתי ויני עם חלבי אבלו רעים שתו ושכרו דודים'. יהיו
 לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגאלי.

תפילה לט"ו בשבט

מספר "מלא ידינו מברכותיך", להגאון הרב אלעזר רז שליט"א

אל עוזר ומושיע ומגן! מודים אנחנו לך על כל-הצלותיך אשר אתה מציל אותנו בימים קשים ובחדשים הקשים מכל-מאורעות קשות. ובשם
 שהצלת ער-שנתה, בן תמיד תושיע ותגן עלינו באלף המגן. ומובך ושפעך תתמיד עלינו תמיד. ואל תפשונו מלבנו, כי בנגד אנחנו. והמתק מעלינו
 כל-דין, ולבלגנו לזכות תרין. ושים נא לנו שלום ברכה טובה ועזר תמיד. ושלא לנו ושועה בללית על ידי משיח צדקנו. אמן.

ויהי רצון מלפניך אל הטוב, שתופיע מאתך אור וחדו, ותחדש עלינו שנה טובה ברוב שלום טובה וברכה. וכן תחדש שנה טובה על האילנות,
 ויוציאו פרות טובים. ובכפרט עצי האתרוג שיוציאו פרות נקיים. ונובה לקום מצות האתרוג בהג הסבות בהזון, על ידי אתרוג כשר ומתקן ונאה,
 עם אגודת הלולב התדפים והערבות. ונתהלך ונפארך, ותשמח בנו, אמן. 'הדו לה' ביר-טוב, כי לעולם חסדו'. ותזכנו מעתה, שנברך כל-הסבות
 בכוונה נאותה. ובכפרט ברכות הנחנין. והצילנו אל נקה מברכות לבטלה. ולנפש שנשאה לשוא - סלח לה. עזרנו שנברך לפניך מלה במלה בנחת
 וברעת, שנרע לפני מי אנו מברכין ולמי אנו מברכין. וכל ברכה וברכה תתיה שלמה ובלתי חסרה חם ושלום. ותשפיע לנו על ידי זה שפע עליון.
 ותבטל מעלינו כל תקלפות. ותזכר נא את חמירותנו. ונובה על-ידך לרוח הקדש. וגם נזכנו יהיה שמור אפלו בכפר, וכמו שכתוב 'בשכבך
 תשמר עליך, אמן. וגם זאת שיענו נשואות למעלה אליך, אגא, זכנו נא אל יוצר, שתתא אכילתנו אכילה בקדשה בבחינת 'ותורתך בתוך מעי'.
 ותשלחן, יהיה לנו למזבח פפרה. וגם יועיל נא לנו לפרנסה טובה ולהצלחה, אמן בן יהי רצון. והצילנו נא מאכילת טבל ומשאר כל מאכלות
 אסורות תמיד, ועין השגחתך עלינו תמיד.

רבנו של עולם! למדינו חכמך, שימים הללו הטה הבנה למתן תורה וכן הבנה לפסח. ובבן, יהיה נא בעזרנו להיות ראויים לקבלת התורה,
 ולזכות גם-כן לפסח קדוש, ולמצות בשרות בהג המצות. גם חסוך צער למעברות ותעברות התרין בנגל, ותלנית בזמנן לחיים טובים ולשלום.
 אמן. תודה לך אבינו הטוב על כל טובותיך: אגא שמרנו. אגא הצליתנו. אגא שמחנו. אגא מלא כל-משאלות כל-אחד ממיני ישראל למזכה
 ולברכה ולשלום, אמן בן יהי רצון. אגא ה' הושיעה נא אגא ה' הצליחה נא: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגאלי: ה' עז לעמו ויהי ה'
 וברך את-עמו בשלום: